A°. 1838. N°. 101.

DINGSDAG, DEN 18den DECEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 13 December 1838.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te meldene Slaven, te weten:

1o. FRANS van MEIJERHOFF, voor de Slaven *Willem* en *Charles*; hem in eigendom toebehoorende.

2o. HUGH JAN van KENNEDIJ, voor de Slaven *Hendrik* en *Zeeman*; hem in eigendom toebehoorende.

3o. LAURENS ARON DE MESQUITA, voor de Slavin *Georgina*; hem in eigendom toebehoorende.

4o. Weduwe J. L. MALMBERG, geboren BÖHNING, voor de Slavin *Nelly*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 December* 1838.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt [illegible] gemaakt, dat [illegible] *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1o. Aan den Slaaf *Antonie Raspink* [illegible] toebehoord hebbende aan de *Roomsch Catholijke Kerk en* [illegible].

2o. Aan den Slaaf *Flink*, toebehoord hebbende aan N. VOLLENBERG, G. C. DE L'ISLE en J. ZWIER.

3o. Aan de Slavin *Wilhelmina* en haar kind *Maurits*, toebehoord hebbende aan S. DE LA PARRA.

4o. Aan de Slavin *Saraatje*, toebehoord hebbende aan den Boedel JACOB VAN ROEPEL.

5o. Aan de Slavin *Marianna*; toebehoord hebbende aan MARIETJE van C. F. LIMES;—en dat gemelde personen voortaan zullen heeten, als:

1o. ANTONIUS JACOBUS RASPINK.
2o. JAN HOUTHAKKER.
3o. WILHELMINA WIJNGAARD.
MAURITS WIJNGAARD.
4o. SARA BERKVLIET.
5o. MARIA ELSDIJK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 December* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de na te meldene Slaven, te weten:

1o. De fungerende CURATOR als beheerende den Boedel MARIETJE van BAAK, voor de Slavin *Susaantje*; gemelden Boedel toebehoorende.

2o. G. S. DE VEER, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Johanna*, aangekomen hebbende den Boedel MARIETJE van BAAK.

3o. ROBERT FISHER, voor den Slaaf *Robert*; hem in eigendom toebehoorende.

4o. M. M. LOPES, voor de Slavin *Mila*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden uitgereikt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

[illegible] *den 13 December 1838.*

Heden zijn [illegible] GERRIT CAREL [illegible] en MARIA HELENA ZEEGELAAR, beiden alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. M. SCHOTBORGH.

Mengelingen.

HET TESTAMENT VAN TANTE *SARAH*.

—»Wie was dan toch die Tante *Sarah*?"

—»Eene achtenswaardige vrouw, op mijne eer, goed en beminnelijk, hoewel van zekere jaren."

—»Wat verstaat gij door zekere jaren?"

—»Wel, die jaren, waarvan de vrouwen het talmerk zoeken te verheelen, hetwelk de tijd, ondanks haar pogen, altijd op haar voorhoofd drukt."

—»Dus was zij al oud, de Tante *Sarah*?"

—»Oud? dat is het woord niet; maar van bedaagden leeftijd; en tusschen bedaagd en oud is er nog een groot, zeer groot onderscheid."

—»Te weerga, wat verdedigt ge haar, die Tante *Sarah*!"

—»Ik ben haar neef, en, wat meer is, met hare nicht getrouwd. Daarenboven, wat ik hier zeg is de zuivere waarheid. Tante *Sarah* was eene schoone vrouw, tot haar dood toe, en haar oog, tot het zich voor altijd sloot, schitterde onder de lange oogharen, immer zwart gebleven."

—»Dus was zij schoon geweest?"

—»Ongetwijfeld, daar zij het nog was na haar dood."

—»En had zij nog al...?"

—»Verstand...? Zij was vol talenten!"

—»Neen, ik meen geld."

—»Ze was rijk, zeer rijk."

—»Hoe kwam zij dan ongehuwd te blijven?"

—»Dat zal ik u zeggen: eerst zeer laat geraakte zij in het bezit van haar vermogen. Vroeger was zij arm. Armoede is een droevig lot. Voor den armen is het leven een gedurige strijd. Tante *Sarah* bezat een liefderijk gemoed, hartstogtelijk zelfs; maar, ja wel, de mannen storen zich wat, in onze dagen, aan een edel, dengzaam hart! Iets degelijks moeten ze hebben: zakken met roepijen, goud in baren, een armvol banknoten. Arme Tante *Sarah*, zij had niets van dien aard! Zij was nog jong en dacht: »ik zal ze wel uit;" zij hoorde de anderen spreken, en dacht: »zij hebben toch niet meer verstand dan ik." Helaas neen, Tante *Sarah*; maar die vrouwen hebben geen deugd, regten, en gij had niets, niets dan uwe bevalligheden."

»*Truditur dies die*," zegt de dichter, De dagen volgen elkander op de hielen." De arme Tante *Sarah* zag hare jeugd vervliegen. Heilloos, gruwzaam was haar het oogenblik, toen zij den eersten zilverdraad tusschen hare zwarte lokken, bespeurde: zij had *een zekeren leeftijd* bereikt. [illegible] Grafschrift van de hoop! [illegible] hartstogten slaan van het [illegible] tot het andere over; een hart tot minnen geschapen, en dat geen voedsel vindt voor zijnen gloed, verteert [illegible] met haat vervuld [illegible] vond haar troost in het [illegible]

—»Jammerlijke troost!"

—»Gij hebt gelijk; maar bedenk ook eens wat zij al geleden had. Het noodlot diende hare wraak: »Eene rijke erfenis viel haar onverwacht ten deel; doch te laat. Eenige jaren vroeger, en dat goud had Tante *Sarah*'s geluk uitgemaakt. Thans was 't voor haar niet anders dan een [illegible] klinkend metaal."

—»Dat Tante *Sarah* tegen de mannen vooringenomen bleef, laat zich wel begrijpen; maar dat de vrijers op 't geluid van 't gele metaal niet als een zwerm sprinkhanen om haar nederstreken, zie, dat verwondert mij."

[illegible] ze lieten zich niet wachten; doch [illegible] van de reis. Of zij [illegible] nog, [illegible] tardig en nog een jongeling vonden, Tante liet zich niet bepraten door de geveinsde betuigingen dier vereerders van het gouden kalf. Zij bleef standvastig, onwrikbaar; een spottend glimlachje vol bitterheid was haar eenigst antwoord, wanneer men haar gevoelloos noemde. Zij oefende zelfs wederwraak met te verklaren, dat geen enkele kroon van haar verbazend inkomen ooit een dier baatzuchtigen verrijken zou, die haar nooit om haar zelve hadden kunnen liefhebben."

— »En wat deed zij dan; liet zij misschien haar vermogen met haar begraven?"

— »Neen zeker niet: want dan had men de arme Tante wel opgedolven. Om een' gouden ring aan een lijk, heeft men honderdmaal de graven zien schenden. Tante *Sarah* heeft het anders overlegd: zij heeft al haar goed vermaakt aan hare vijf nichten, doch onder één uitdrukkelijk beding."

— »En dat beding?"

— »Is, dat zij ongehuwd zullen blijven, als hare Tante, en wie er niet aan voldoet, haar aandeel in de erflating zal verbeuren, ten behoeve van de anderen, die gehoorzaamd hebben."

— »Maar wanneer ze alle vijf trouwen?"

— »Dan vervalt de nalatenschap aan den naasten erfgenaam, en die ben ik. Maar de goede Tante *Sarah* heeft zulk een geval nooit kunnen voorzien: die onderstelling is ongerijmd, wanneer men in aanmerking neemt, dat mijne vijf nichten geen stuiver van zich zelve bezitten. Het legaat van Tante maakt al haar vermogen uit, en in onze dagen trouwt men geen meisje zonder bruidschat. De vijf begunstigde zijn; *Cecilia Grey*, eene arme wees, die bij hare Tante inwoonde, en de vier Miss *Warrender*. O, waarom heeft Tante *Sarah* die verwenschte strafbepaling in haar testament gelascht! Ik was anders met *Cecilia* getrouwd, die ik innig liefheb; maar ik kan mij toch in het huwelijksbootje niet wagen met eene vrouw, die niets bezit, ik, eenvoudige Procureursklerk! Neen, dat is onmogelijk, en evenwel, evenwel!....»

Allen Hilde liet zich niet verder uit, doch drukte de hand zijns vriends, den jongen *Frederik Harrow*, die heenging, al lagchende bij zich zelven, om het testament van de oude vrijster.

Allen, die nu alleen stond, spoedde zich naar zijne kamer, en besteedde drie kwartier uurs aan het schikken van zijne blonde lokken, en den strik van zijn das, vloog toen ijlings den trap weder af, en ging den weg op naar *Cheapside*.

Binnen een half uur bragt de *Omnibus* (wagen) hem ver van het gewoel en den rookwalm van de city. Eene frissche lucht doorstroomde zijne borst, terwijl het groenend loover der boomen, de geur der bloemen en het gekweel der vogelen zijne zinnen streelden. De *Omnibus* zette hem af voor een' kleinen tuin, die al het aanzien had van een hof met leliën en rozen, tulpen onder de vensters der nederige woning.

Allen [illegible] een klein, eenvoudig, [illegible] kamertje [illegible]. Een jong meisje, blond als hij, en dat men [illegible] voor zijne zuster zou hebben gehouden, zat zoo onbeweeglijk en ook zoo blank als een beeld van albast, al leunende op den arm, voor eene kleine, sierlijke tafel, waar een enig boek open voor haar lag: de *Gertruida van Wyoming*, van den dichter *Campbell*. De schoone lezeres scheen het hoofd in de poezele hand te leunen hare lektuur te hebben gestaakt, [illegible] te overpeinzen of te schreijen. Op het geluid van *Allen's* stappen ligtte zij het hoofd op, en een [illegible] overspreidde het [illegible] gelaat.

— »Lieve *Cecilia*, sprak *Allen*, terwijl hij de hand van het meisje vatte, om ze aan zijne lippen te drukken, ik kom u vaarwel zeggen."

— »Vaarwel zeggen! *Allen!* Zoudt ge mij verlaten! Dat is niet mogelijk!"

— »Maar het testament van uwe Tante?"

— »Mijnheer, het is [illegible] Mijnheer, het uwe misschien niet! [illegible] zeker niet, gij [illegible] tot eene vrouw nemen, [illegible] geluk[illegible]

— »Wat meent gij niet, *Cecilia*? [illegible] uw [illegible] van de hand [illegible] gij mij, vergeet mij!"

— [illegible]

Deze laatste woorden hieuen [illegible]

Cecilia Grey werd Mistress *Allen*, nog eer de rouwtijd uit was, en de Jufvrouwen *Warrander* deelden met elkander haar een vijfde in de nalatenschap.

De Jufvrouwen *Warrander*, dochters van een eerzaam koopman uit de *City*, hadden eene deftige opvoeding genoten, [illegible] de mildheid van hare Tante *Sarah*, en woonden in eene ongemeen [illegible] [illegible] den handel haars vaders [illegible] gewasschen dag door in een [illegible] vertrekken, overladen met gordijnen, met meubelen, met porceleinwerk, zoo als men er hedendaags in menigte aantreft, [illegible] burgerhuizen van de *City*. Die Dames werkten: want de volstrekte ledigheid [illegible] de luiheid *in forma* is uit de mode. De schoone kunne heeft begrepen, dat [illegible] hoosheid [illegible] averegts [illegible] geeft dat eene vrouw meer bevalligs heeft, met een borduurwerkje in de hand, dan met nederhangende of overeengeslagen' armen.

De vier gezusters *Warrender* waren dus bezig: Jemina won een strengetje zijde met sneeuwwitte handjes; *Georgina* schreef versjes op in haar album; *Caroline* leerde haren papegaai praten, en *Elisabeth*, de oudste van de vier, naaide hemden voor de armen.

— »Weet ge het nieuws al?" vroeg *Jemina* aan Kapitein *Waring*, die, staande en half gebogen over de ruggeleuning van haren stoel, zich de kin streelde. Weet ge het nieuw?... O, die verwenschte knoop! »Wat is die zijde moeijelijk te winden!"

— »Kan ik u helpen, Miss?" vroeg de Kapitein, terwijl hij eene knie ter aarde boog, en en de beide handen opstak.

— »Zie, zie, *Hercules* aan de voeten van *Omphale*," riep *Georgina*, en ging voort met haar album te bekladden.

— »Hartelijk dank, Kapitein," hervatte *Jemina*: »ik zal het wel alleen gedaan krijgen. Maar weet ge het nieuws nog niet?"

— »Ach, spreekt mij van geen nieuws: wat gaan mij de staatszaken aan? Dat gerel is goed voor oude paaijen. En daarbij, is er wel iets nieuws onder de zon? Vraag het dien goeden Koning *Salomon* eens.

— »Spreek met wat meer eerbied van dien heiligen Koning!" riep *Elisabeth*.

— »Ik heb den diepsten eerbied voor dien Vorst, en ben geheel van zijn gevoelen, Miss," hernam de Kapitein: »de mensch en de dieren van het veld gaan denzelfden weg; ons aanzijn is een poppenspel: men leeft, men neemt eene vrouw, en sterft. En daar is de klucht mee uit."

— »[illegible] een Poppenspel te noemen!" riep *Georgina*. »O Kapitein, gij zijt een *materialist*. Hoe, die reine zielenharmonie! die... O neen, ik zou geen man willen, die over het huwelijk dacht als gij."

— »Maar ik spreek van geen staatsnieuws," hernam *Jemina*: weet ge dat onze nicht gaat trouwen?"

— »Welke nicht?"

— »Wel, we hebben er maar ééne: onze nicht *Cecilia Grey*. Hoe is het? Gij herinnert ze u toch wel."

De Kapitein schudde het hoofd. *Jemina* glimlachte. Eene vrouw hoort altijd met genoegen, dat men eene andere vrouw vergeten heeft, [illegible] zelfvoldoening is te grooter, hoe meer de vergetene schooner is.

— »Maar, herinner u eens wel. Eene blonde, altijd in het wit gekleed."

— »O, ja nu geloof ik dat ik er ben: een klein, blond, kwijnend schepseltje?"

— »[illegible] [illegible] levendige bruine [illegible] hare [illegible] vriendelijk van [illegible] vrienden."

— »[illegible] is [illegible] in weerwil van Tantes testament."

— »En, wie is de gek, die [illegible]?" vroeg de Kapitein, in zijne onbeschaamdheid.

— »Wel, de gek? riep *Jemina*, die tot achter in de noren rood werd.

(Het vervolg en slot hierna.)

Advertentiën.

(43268) De *NEGOTIE*, tot dus verre door den eerst ondergeteekende voor deszelfs alleenige rekening geëxerceerd, zal: te beginnen met 1e Januarij e. k., door de ondergeteekenden gezamentlijk voor gemeenschappelijke rekening worden voortgezet, onder de Firma:

GEBROEDERS BUHK,

waarvan zij hunne Vrienden en het geëerd Publiek, door dezen te informeren, de eer hebben.

Paramaribo, den 17 December 1838.

H. A. BUHK.
H. E. BUHK.

(43269) De ondergeteekende *Testamentaire Executeur* in den Boedel van wijlen den Heer LAMBERTUS THIJM, informeert bij dezen de belanghebbenden, dat hij op den 1sten Januarij e. k., den voormelden Boedel aan de *Gemagtigden*, der respective Erfgenamen zal overgegeven.

Paramaribo, den 17 December 1838.

H. A. BUHK.

(43249) De ondergeteekende biedt voor *civiele prijzen*, de volgende ARTIKELEN, te Koop aan:

Kwart tonnen Rookspek; vaatjes Saucijsjes en Worst; Kasseervleesch en dito Worst

Wit en gecouleurd geborduurd Neteldoek; opregte zwitsersche Calico; rood en blaauw Garenbont; supra fijn blaauw Salempoeris; fijn en ordinair Hemden-Linnen; Osnabrugs dito; katoen en garen Servetgoed; Garnituren Servetten en Tafellakens; zijden Parasols; een assortiment Mans-, Vrouwen-, Meisjes- en Kinderen witte katoene Kousen; dito zwarte dito; zwarte Princestof en Thibet; vijf kwart zwarte Crep; Mans-, Jongens- en Kinderen zwarte en witte vilten en zijden Hoeden, opgemaakte en effe Dames en Meisjes Stroo dito; wit, zwart en gecouleurd satijnen Linten voor Dames Hoeden; Centuren; zwarte Lakensche Rokken; blaauw-, brons- en zwart Lakensche Jassen en Buisjes, zwarte lakenschen en satijnen Vesten; blaauw-, brons- en zwart Laken.

Een assortiment Mans- en Vrouwen Schoenen en Laarzen; witte en zwarte Satijne dito; paardehareu en satijnen Cravatten; opregte Eau de Cologne; Wijn-Azijn in oxhoofden, halve ankers en pullen, en meer andere GOEDEREN.

Nog in Voorraad:

Cognac Brandewijn; Roodewijn in kisten; fijne dito in kistjes van 12 flesschen; fijne FRANSCHE LIKEUREN; Selterwater, Estragon Azijn, en diverse meer.

Paramaribo, den 13 December 1838.

A. J. POSNANKI.

Schepen in Lading.

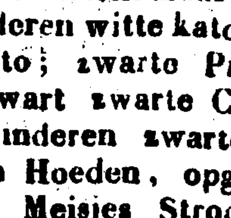

Naar Amsterdam:

Het Brikschip *Heppens*, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reiss. — Sluit 20 December.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Jaba*, Kapt. J. Hilbrands. — Adres, bij Josua Lyon. — Sluit [illegible] December.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijssen.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Laag. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit [illegible] December.

Naar Rotterdam via Saramacca:

Het Kofschip *De Vriede*, Kapt. D. J. Wink. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 20 December.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPBELL.